

לק"י

פרשת ויצא

הלכה והנהגה - שבת

מיוסד על דברי הגמרא והפוסקים ראשונים ואחרונים שו"ע ונושאי כלים ופסקי מעתיק השמועה מרן שר התורה פוסק הדור
רבינו שלמה קורח צדוק"ל רב העיר
וגאב"ד בני ברק
דבר דבור על אופניו
מספרו הגדול "עריכת שולחן – ילקוט חיים" ע"פ סדר השולחן ערוך.

תוכחת הרשע

מי שאינו שומר תורה ומצוות (עדיין..) אסור להכשילו באיסורי שבת, וע"כ אם נוהג ברכב בשבת ושואל איך מגיעים למקום פלוני. אין לענות לו ולסייעו בחילול שבת, ואע"פ שבין כך נוסע אלא יש לומר לו בנחת 'שבת היום'

ואע"פ שחייב להוכיחו אולם כיום שלא יקבלו תוכחתו ויתכן אפילו שיסכן את עצמו, פטור מלהוכיחו. ועל זה נאמר "הלעיטהו לרשע וימות."

וביאר רבנו צדוק"ל בספריו את דרך התוכחה היום שהיא בעיקר ע"י דוגמא אישית, כאשר אדם מתעלה בעבודת השם, הוא מעלה איתו את העולם כולו.

נערך ע"י הרה"ג יאיר צדוק שליט"א נכד מרן צדוק"ל

מדרגת האבות הקדושים

אבותינו הקדושים היו בדרגה גבוהה מאד בעבודת ה' ואין לנו השגה בעומק כוונות מעשיהם.

על כן חלילה לומר מדברי הפסוק **"וַיֵּרָא ה' כִּי שְׂנוּאָה לְאֵה" (כט,לא)** שחלק מן השבטים בני שנואה, שהרי כבר הפסוק הקודם מעיד כי רק לעומת אהבתו לרחל שהייתה גדולה מאהבת לאה כמו שכתוב **"וַיֵּאָהֵב גַּם אֶת רַחֵל מֵלֵאָה"**, הרי העיד שאת לאה גם אהב, אלא שרחל אהב יותר. ולפי מדרגת יעקב אבינו, נחשב לו לשנואה, כי מאבותינו נתבעים דרגות כבישת היצר והתנהגות מעל לטבע.

ואע"פ שמפורש שגם את לאה אהב, מכל מקום הפרש כזה נקרא שנואה.

ועל כן פירשה לאה דבריה - **"כִּי רָאָה ה' בְּעַנְיִי"**. ומכאן נלמד, מי שהוא שנוא אפילו שנואה יחסית היא לזכות לו, כמו שנאמר כאן **"וַיֵּרָא ה' כִּי שְׂנוּאָה לְאֵה וַיִּפְתַּח אֶת רַחֲמָה"**.

ועל דרך זאת השבתי- למה התורה קראה ללקיחת הברכות 'מרמה', והרי לא הייתה דרך אחרת ליעקב אבינו לקבל את הברכות,

והעניין, שאף על פי שמעיקר הדין היו מגיעים הברכות ליעקב, אף על פי כן במקום שהתורה תקרא זה 'בחכמה' כתרגום אונקלוס, כינתה זאת 'מרמה', יען שנתבעים האבות להשליך כל דרכי הנהגות האדם הרגיל אף בשעת הכרח, והקב"ה היה ממציא דרך שכל מה שהיה צריך לעשות על ידי עצמו, יעשה בדרך נסית.

(חכמה קדומה" פשט וסוד על התורה)

אקטואליה

החילוניות דת חדשה משעבדת ודקדקנית

יש רבים טועים וחושבים כי החילוניות והכפירה, אינה אלא נוחיות של אנשים שלא רוצים לזכות לאמת קודשינו. אך המתבונן יגיע למסקנה פשוטה וברורה כי אינה אלא **"דת חדשה" קנאית יותר ומדקדקת בדרכה הרבה יותר מן הקנאים השומרים על גחלת היהדות ומדקדקים קלה כבחמורה,**

שהרי אין החילוניות בחלל ריק, לאחר שעזבו תורה ומצוות אינם מתהלכים ברעיה בשדות וכרמים, אלא:

- ❖ כשאנו עומדים ומתפללים לבורא עולם בקולות, בתחנונים או בשמחה. הם יושבים ושומעים זמרה ומוזיקה.
- ❖ שעה שיושבים בבית הכנסת מתפללים תפילת שחרית ומוסף, מצאו תחליף לקרא ולעיין במאמרים שורה אחר שורה ב"מוספי שבת", ובעיתונים ארוכים יותר.
- ❖ בשעה שעוסקים, מתעמקים ומתפללים בתלמוד ובספרי הפוסקים, ראשונים ואחרונים, יושבים ומתפללים במשמעויות ומשוואות של סופר זה וצייר כזה, מאמרים וחיבורים בכספי עתק פי כמה מוציאים לצורך זה.
- ❖ בשעה שיושבים ולומדים איך לקיים דברי הפוסקים מה לאכול, מה לשתות, איך ללבוש בצניעות, יושבים האחרים ושומעים מוצא פי הגאונים והפוסקים "בפריז". מה המודה והאופנה האחרונה בלבוש, בתספורת וחיידוד קצה הנעל.
- ❖ בשעה שהולכים ומתייעצים אצל הרב או האדמו"ר על דרך ועל מצוקות, הולכים אל הפסיכיאטר לתנות לו בעיות ולשפוך שיחה.
- ❖ אם לנו יש רבנות או מועצה של חכמים וגדולי תורה, יש להם מועצות, מסגרות ופורומים של "אנשי רוח" שעל פיהם יישק כל דבר.
- ❖ ואם ידאב הלב למראה חילול שבת, יו"ט ופריצות, השני יוצא למחאה ומאיים "במלחמת תרבות" אם יפריעו לו בדרכו לחלק חמץ בפסח או לחמניות עם דבר אחר ברחובות.
- ❖ כשאנו מדברים על עולם הבא והשארות הנפש והנצח, ידברו הם על "ההיסטוריה תשפוט", "יעמדו לדין ההיסטוריה..."
- ❖ כשמוציאים כסף לתפילין ומזוזות פעם אחת, ציצית, אתרוג וכל שאר מצוות, הם יוציאו לעיתים תכופות יותר, והרבה יותר לקונצרטים, מופעי משחקים של דמיון מועדונים "לבלות" את הזמן.
- ❖ ורבבות באים בכסף מלא לראות מי יכניס כדור לחור של השני. ואם תתפלא על כך, יעמיד ארשת של חשיבות ויפרש לך, איך אינך מבין "בתרבות וספורט".

❖ כשנדבר על "חושן משפט", אביי ורבא, השו"ע ונושאי כליו, השני ידקדק ויביא תקדימים, אסמכתאות ופסקי דין מספרי חוק אמריקאים ואנגלים, צרפתים וטורקים גם לפני מאה שנה, ושלוש מאות שנים, פשוט מה שהחליט גוי בתקופת החתם סופר והמהרשד"ם יותר מתאים ומודרני.

❖ כשאבי וסבי יפסוק ויכתוב, זה עתיק ואינו מתאים לתקופה. פיטר, גפסון או המילטון ערב יותר לאוזן משמות קארו או מימון.

❖ כשנדבר על מוסר ויר"ש, ידברו על מוסר העמים, תרבות אנוש, "הומניות" ו"סולידריות".

❖ גם חגים ומועדים יש להם. וספרי תקנות וחוקים איך לנהוג מה שנקרא "על פי הפרוטוקול" איך לעמוד, הספדים מסופרים מהוללים, איזה צבע שטיח, מי יקבל את מי, תקיעות חצוצרות. אך להזכיר משניות, תקיעת שופר, טלית, תהילים, דברי התעוררות וחשבון נפש, כל זה אינו מתאים לתקופה.

בקיצור, בכל נושא הוא יתייחר שהוא מבין וחכם יותר. כל מה שהוא עושה, לובש, מתנהג, הוא הנכון והבריא. שהרי יש חומר סודי במוחו המאפשר לו יותר מאחרים להבין יותר.

מין "גזענות פנימית משפחתית..."

בסיכום נוסדה דת חדשה מדקדקת ורבת קנאות שבגיחוך מכריזה עצמה כנותנת לאדם "חיי חופש ללא כפייה..."

ואין שום ספק מכיוון שאין לו מגבלות של יראת שמיים, הוא הראשון שיעמיד מתרסים וילחם על "דרכו- דתו החדשה"...

וכל זה צפו נביאי ישראל "הוי האומרים לרע טוב, ולטוב רע, חושך לאור ואור לחושך, מר למתוק ומתוק למר..." ("ישעיה ה')

"אותי עזבו מקור מים חיים לחצוב להם בארות נשברים"... (ירמיה)

אנו חיים ומחיים את הזמן להיות לנצח, והם "מבלים" אותו כבגד הבלוי והנזרק.

כל הדרך החילופית הזאת הביאה ח"ו לחיסול עצמי של עם ישראל ההולך ומתכלה כילוי עצמי בנישואי תערובת.

מתוכנו קמה "הדת החילונית החדשה" ומדעיכה את עצמה ומיליוני ההולכים אחריה,

דברים אלו באו כדי שלא נלכד במקסם השווא של הרחוב ח"ו בעצמינו.

אך מחובתנו להתפלל על כל יהודי ואם אפשר בדרכי נועם להביאו ואת ילדיו, לפקוח עיניים למאור שבתורה, הרי זו השליחות הנשגבה להצלת האומה.

מתוך הספר "זאת אמונתי" למרן הגאון הגדול רבינו שלמה קורח צוק"ל